

רשומות

הצעות חוק

14 ביוני 1963

568

כ"ב בסיון תשכ"ג

מסוד

318

חוק רישום שיכונים ציבוריים (הוראת שעה), תשכ"ג—1963

321

חוק לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים), תשכ"ג—1963

חוק רישום שיכונים ציבוריים (הוראת שעה), תשכ"ג-1963

<p>1. בחוק זה – "שיכון ציבורי" – מקרקעין שהוקמו עליהם בנינים אשר בנייתם נסתיימה לפני תחילתו של חוק זה, ושר השיכון, או מי שהשר הסמיכו לכך בהודעה ברשומות, אישר אותם כשיכון ציבורי; "משתכן" – מי שעל שמו נרשמת, רישום ראשון, בעלות או חכירה בבנין או כחלק מבנין שבשיכון ציבורי לאחר שהרישום הותר מכוח חוק זה; "פעולת רישום" – רישום בעלות או חכירה במקרקעין או כחלק מהם שבשיכון ציבורי, לרבות רישום חלוקה או פיצול, רישום בית בפנקס הבתים המשותפים ורישום משכנתה לפי סעיף 8(ב), כשהרישומים דרושים לביצוע רישום בעלות או חכירה כאמור.</p>	<p>הגדרות</p>
<p>2. על אף האמור בפקודת העברת קרקעות¹, רשאי מנהל רישום הקרקעות ליתן הסכמתו לביצוע פעולת רישום, אפילו לא נתמלאו הוראות סעיף 9 לפקודה האמורה, אם נוכח שהפעולה מתאימה לתכנית שיכון ציבורי שנתאשרה על ידי ועדת התיאום האמורה בסעיף 3 או בערר על פי סעיף 4.</p>	<p>התרת פעולות רישום</p>
<p>3. וזה הרכב ועדת התיאום: (1) עובד משרד השיכון שיתמנה על ידי שר השיכון וישמש יושב ראש הועדה; (2) עובד משרד הפנים שיתמנה על ידי שר הפנים; (3) עובד מינהל מקרקעי ישראל שיתמנה על ידי שר החקלאות.</p>	<p>ועדת תיאום</p>
<p>4. כל חבר של ועדת התיאום רשאי לערר על החלטה של הועדה שנתקבלה בניגוד לדעתו, תוך 30 יום מיום קבלת ההחלטה, והערר יובא להכרעתם של שר השיכון, שר הפנים ושר האוצר; עד להכרעה בערר תעוכב פעולת הרישום לפי סעיף 2.</p>	<p>זכות ערר</p>
<p>5. (א) הוראות בדבר דרכי הכנתה של תכנית שיכון ציבורי, צורתה, ותכנה ייקבעו בתקנות ובלבד שיפורטו בה הדרכים, השטחים הציבוריים והגבולות של החלקות המוצעות, כפי שאושרו על ידי מנהל מחלקת המדידות, ייעודם של השטחים השונים והתנאים למתן הקלות מהוראות התכנית. (ב) שטחים שנועדו בתכנית לדרכים ציבוריות או לשטחים ציבוריים פתוחים לא יירשמו בפנקסי המקרקעין אלא על שם הרשות המקומית שבתחומה הם נמצאים. (ג) אם תוך חמש שנים מיום רישום שטח ציבורי פתוח על שם הרשות המקומית שינתה הרשות את יעודו, יחזור השטח למי שהיה זכאי לו לפני תחילתה של התכנית. (ד) תכנית בשיכון ציבורי שאושרה יראו אותה לכל דבר כתכנית בנין עיר שניתן לה תוקף לפי הוראות פקודת בנין ערים, 1936², וכל עוד לא שונתה על ידי ועדת בנין עיר מוסמכת, יהיו הוראותיה עדיפות על הוראות כל תכנית בנין עיר החלה על שטח שעליו הוקם השיכון הציבורי.</p>	<p>תכנית שיכון ציבורי</p>

¹ חוקי אי"י, כרך ב' טרק פ"א, עמ' 855.
² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

אי-חלוח חיקוקים	<p>6. (א) הוראת כל חיקוק האוסרת רישום עסקה בפנקסי המקרקעין כל עוד לא הוכח ששולמו המסים, הארנונות, והיטלים ותשלומי החובה האחרים, המגיעים למדינה או לרשות מקומית (כל אלה ייקרא להלן – תשלומי חובה), לא תמנע פעולת רישום, ככל שתשלומם חל על פי דין על המשתכן או שהמשתכן התחייב בתשלומם בהסכם עם מי שהקים את השיכון הציבורי.</p> <p>(ב) בשיכון ציבורי שבו הבעלות או התכירה הראשית נרשמת לזכות תאגיד יחול האמור בסעיף קטן (א) הן על התאגיד והן על כל אדם הזכאי כלפי התאגיד לרישום זכות בשיכון הציבורי, ובלבד שהבקשה לרישום אותה זכות הוגשה יחד עם בקשת התאגיד לרישום בעלותו או חכירתו.</p>
רישום הערה בפנקסים	<p>7. כוצעה פעולת רישום בלי שנדרשו הוכחות ששולמו תשלומי החובה, ירשום רשם המקרקעין הערה על כך בפנקסי המקרקעין.</p>
תחולת פקודת המסים (גביה)	<p>8. (א) בכסוף לאמור בסעיף 6, יחולו הוראות פקודת המסים (גביה) ³ (להלן – פקודת הגביה), גם על תשלומי חובה המגיעים לרשות מקומית, כאילו היו מס כמשמעותו באותה פקודה, וכל השעבודים להבטחת השלומם (להלן – שעבודי מסים) יהיו בדרגה שווה ביניהם; האמור בסעיף קטן זה בא להוסיף על האמור בכל חיקוק בדבר גבייתם של תשלומי חובה ולא לגרוע ממנו.</p> <p>(ב) היה השיכון הציבורי משועבד, כולו או חלקו, במשכנתה ראשונה להבטחת תשלום הלוואה, אשר שר השיכון, או מי שהוסמך לכך על ידיו בהודעה ברשומות, אישר כי היא ניתנה על ידי המדינה, או על פי הסכם עם המדינה, לשם מימון הקמת השיכון, יהיו שעבודי המסים בדרגה שניה לאתר אותה משכנתה, על אף האמור בפקודת הגביה, או בכל חיקוק אחר בדבר גבייתם של תשלומי חובה.</p>
גביה במקרים מיוחדים	<p>9. כוצעה פעולת רישום בלי שנדרשו הוכחות ששולמו תשלומי החובה, והיו ביניהם תשלומים שהמשתכן התחייב בהם בהסכם כאמור בסעיף 6, יהיו אוצר המדינה או הרשות המקומית, הכל לפי הענין, זכאים לגבותם, לפי ברירתם, מן המשתכן או מן החייב בתשלומם על פי דין או משניהם כאחד.</p>
העברת מקרקעין מיד ליד	<p>10. (א) היו בשיכון ציבורי מקרקעין מסוג "מחרוכה", ושר המשפטים החליט להשתמש לגביהם בסמכויותיו לפי חוק לתיקון דיני קרקעות (המרת "מחרוכה"), תש"ך-1960, ⁴ רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, להורות בצו שיתן לפי החוק האמור, על העברת אותם מקרקעין מבעליהם לבעל מקרקעין גובלים, כפי שיוורה בצו, ובלבד שאם היו בתחום המקרקעין רצועת חוף או תוואי של מסילת ברזל, לא ישתמשו בסמכות לפי סעיף זה אלא לאחר הת-יעצות בשר התחבורה.</p> <p>(ב) צו מאת שר המשפטים כאמור בסעיף קטן (א) ישמש ביד מנהל רישום הקרקעות אסמכתה לרישום המקרקעין בהתאם להוראות הצו.</p>
תשלום פיצוי	<p>11. ניתן צו כאמור בסעיף 10(א), יהיה מי שהמקרקעין נרשמו על שמו בתוקף הצו (להלן – הבעל החדש) חייב לפצות בזומונים או באופן אחר, את מי שהיה בעל המקרקעין אלמלא הצו (להלן – הבעל הקודם); אופן הפיצוי ושיעורו ייקבעו בהסכם בין הבעל הקודם לבעל החדש, ובלבד שאם לא נעשה הסכם כאמור תוך שלושה חדשים מיום מתן הצו, ייקבעו על פי הוראות פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943, ⁵ והוראות הסעיפים 9, 10 ו-12 לפקודה האמורה יחולו בשינויים המחוייבים.</p>

³ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.
⁴ ס"ח 316, תש"ך, עמ' 92.
⁵ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 32.

12. אישר שר השיכון, או מי שהוסמך לכך על ידיו, בהודעה ברשומות, כי מקרקעין פלוגים הם שיכון ציבורי, ישמש האישור דאיה כי בנייתם של המבנים שהוקמו על אותם מקרקעין נסתיימה לפני תחילתו של חוק זה.

ראיות

13. שר השיכון ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהסכמת שר הפנים, להתקין תקנות לביצועו.

ביצוע ותקנות

ד ב ר י ה ס ב ר

היקף הבניה של שיכונים ציבוריים, קצב בנייתם והבעיות המיוחדות הקשורות בכך גרמו, שלא תמיד הותאמו תכניות השיכונים לתכניות בנין ערים שאושרו לשטחים שעליהם הוקמו השיכונים, ובהרבה מקרים נבנו שלא בהתאם להוראות פקודת בנין ערים, 1936. התוצאה היתה, שלא ניתנה אפשרות לרשום בפנקסי המקרקעין את פיצול הקרקעות שנעשה בשטחים אלה, ואף לא את העברת הדירות בשיכונים למשתכנים בהן. מכאן שפנקסי המקרקעין חדלו, בהרבה מקרים, לשקף את המציאות בכל הנוגע לשיכונים הציבוריים, דבר שאיננו רצוי משום בחינה. אמנם בזמן האחרון הוכנס תיאום בין רשויות התכנון לבין הרשויות האחראיות לפעולות השיכון, אך אין בכך כדי לפתור את בעיות השיכונים שהוקמו כבר. החוק המוצע בא לאפשר ולהחיש את הרישומים של השיכונים שנבנו לפני תחילתו וקובע שתי הוראות יסוד:

(א) הרישום ייעשה על פי תכניות שיכון ציבורי שאושרו על ידי ועדת תיאום המורכבת מנציגי משרד השיכון, משרד הפנים ומנהל מקרקעי ישראל, וישמשו במקום תכניות בנין ערים. דינה של תכנית כזאת יהיה לכל דבר כדין תכנית שאושרה על פי פקודת בנין ערים, 1936, כל עוד לא שונתה על ידי הרשויות המוסמכות לכך על פי הפקודה.

(ב) כדי להחיש את פעולות הרישום מוצע שהעדר הוכחה על תשלום כל המסים החלים על המקרקעין והמגיעים לאוצר המדינה או לרשויות מקומיות – המהווה בדרך כלל מניעה לרישום פעולה בפנקסי המקרקעין, מכוח סעיף 12 לפקודת המסים (גביה), ומכוח מספר חיקוקים אחרים – לא תהיה מניעה לרישום פעולות לפי החוק המוצע, אולם החוב המגיע על חשבון מסים כאמור יהיה שעבוד ראשון על הנכסים הנרשמים, ובענין זה יהיה דין אחד למסי המדינה ולמסי הרשויות המקומיות.

ככל מקרה שיבוצע רישום בפנקסים בלי שנדרשה הוכחה לתשלום מסים, תירשם הערה מיוחדת המציינת זאת, כדי להסב תשומת לבם של אנשים העלולים להעניק למשתכנים אשראי במשכנתה או העלולים לרכוש זכויות אחרות בנכס.

חוק לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים), תשכ"ו-1963

הגדרות	1. בחוק זה -
	<p>"משחק אסור" - משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף או בשוה כסף, לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות יותר בגורל מאשר בהבנה או ביכולת;</p> <p>"מקום משחקים אסורים" - חצרים שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים, בין שהם פתוחים לציבור ובין שהם פתוחים לכני-אדם מסויימים בלבד, ואין נפקא מינה אם הם מוחזקים גם למטרה אחרת;</p> <p>"הגרלה" - כל תכנית או תחבולה שלפיהן ניתן לזכות בכספים, כנכסים או בזכויות, כשהזוכה תלויה בגורל, יותר מאשר בהבנה או ביכולת;</p> <p>"הימור" - כל תכנית או תחבולה שלפיהן ניתן לזכות בכספים, כנכסים או בזכויות, כשהזוכה תלויה בניחושו של דבר.</p>
עריכת הגרלות והימורים	2. המנהל משחק אסור, או מארגן או עורך הגרלה או הימור, דינו - מאסר שנה או קנס חמשת אלפים לירות.
איסור משחקים	3. המשחק משחק אסור, דינו - מאסר שלושה חדשים או קנס אלף לירות.
השתתפות בעריכת הגרלות והימורים	4. המציע, המוכר או המפיץ כרטיסים, או כל דבר אחר, שנועד להעיד על זכות להשתתף בהגרלה או בהימור, וכן המדפיס או המפרסם הודעה על הגרלה או על הימור, דינו - קנס אלפיים לירות.
החזקת מקום משחקים אסורים, הגרלות והימורים	5. המחזיק או מנהל מקום משחקים אסורים, או מקום לעריכת הגרלות או הימורים, דינו - מאסר שנה אחת או קנס חמשת אלפים לירות; המוסר חוקה בחצרים, בין בהשכרה ובין באופן אחר, בידעו שימשו מקום למשחקים אסורים, או לעריכת הגרלות או הימורים, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס אלפיים לירות.
בטיבות מיוחדות	6. הוראות סעיפים 2 - 5 לא יחולו על משחק, הגרלה או הימור שנחמלאו בהם שלושה אלה:
	(1) עריכתם מכוונת לחוג אנשים מסויים;
	(2) אינם חורגים, בנסיבות המקרה, מגדר שעשוע או בידור;
	(3) אינם נערכים במקום משחקים אסורים, או במקום לעריכת הגרלות או הימורים.
היתר	7. הוראות חוק זה לא יחולו על סוגי הגרלות או הימורים או על הגרלה או הימור מטריימים, אשר לעריכתם ניתן מראש היתר מאת שר האוצר או מאת מי שהוסמך לכך על ידי.
ראיות	8. במשפט על עכירה בשל משחק אסור לפי חוק זה -
	(1) רשאי בית המשפט להרשיע את הנאשם על יסוד עדות שותף לעכירה גם אם אין לה סיוע;
	(2) פסק דין במשפט פלילי שנקבע בו כי במקום פלוני גערך משחק אסור, מותר לקבלו כראיה על כך בכל משפט אחר לפי חוק זה, ואין נפקא מינה מי היה הנאשם.

9. לענין חוק זה -

- (1) רואים את הנמצא במקום משחקים אסורים כאילו הוא משחק בו משחק אסור, כל עוד לא הוכיח שנמצא במקום למטרה אחרת בלבד;
  - (2) רואים משחק בקלפים, בקוביות או במכונת משחק כמשחק בכסף או בשווה כסף, כל עוד לא הוכח ההיפך;
  - (3) רואים חצרים כמקום שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים, אם נערך בהם משחק אסור לפחות שתי פעמים תוך ששה חדשים, כל עוד לא הוכח ההיפך, ואין נפקא מינה אם הנאשם בהחזקתם החזיק בהם כל תקופה זו ואם מקצתה.
10. הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לצוות שהכלים והמכשירים ששימשו לעריכת המשחק, ההגרלה או ההימור יחולטו לאוצר המדינה, ואין נפקא מינה אם הנאשם הוא בעליהם אם לאו.
11. סעיפים 190 ו-191 לפקודת החוק הפלילי, 1936¹ - בטלים.

התרמת מכשירי משחק
ביטולים

דברי הסבר

א. הצעת חוק זו, כאחדות שקדמו לה, באה להחליף סוגיה נוספת בפקודת החוק הפלילי, 1936, הנדונה בסעיפים 190 ו-191 בה.
סעיף 190 דן במשחקים אסורים ואוסר על הבעלים והמחזיקים בבית, או במקום אחר, להשתמש בו או להרשות להשתמש בו לצרכי משחק אסור. כן נאסר גיהול "בית פומבי למשחק" ונקבע, כי כל הנמצא בבית פומבי למשחק ייחשב שהיה שם לצורך משחק אסור וייאשם בעוון, זולת אם הוכח ההיפך; לפי זה המשחק כשלעצמו אינו אסור, אלא אם נערך ב"בית פומבי למשחק".
עיקרו של החוק הקיים מופנה אפוא כנגד החזקת מקומות למשחקים אסורים. העבריון העיקרי הוא בעלו של המקום המשמש דרך קבע למשחקים אסורים; אך את הקביעות הזאת קשה להוכיח.
דברי בית משפט השלום בירושלים בפסק דינו בתיק פלילי 551/58 בענין זה מאלפים ביותר.

"עלי לציין כי לאור מצב משפטי זה קשה ביותר להרשיע בעבירה על סעיף 190 לפקודת החוק הפלילי מאחר שכמעט בלתי אפשרי הוא להוכיח כי מקום כזה משמש בדרך כלל למשחקים בלתי חוקיים בקוביה. מצד שני אין ספק כי מאורות הקלפים מהווים אחד הגורמים המעודדים פשיעה, אנשים מפסידים את כספם האחרון במשחקי קלפים (כמו... במשפט זה, שלוה 80 ל"י כדי לשלם חוב למכולת והפסידו במשחק). - ואין בזה הבדל בין משחקים האזארדיים ובלתי האזארדיים - הם מאמללים את משפחותיהם ועוברים לכל מיני אמצעים פסולים בכדי להשיג כסף ולשחק עוד. היה בפני מקרה של אדם שעם קבלת המשכורת במקום ללכת הביתה ולהחיות בזה נפש אשתו וילדיו, רץ לבית משחק כזה ושיחק בקלפים במשך 48 שעות רצופות ללא שינה עד שהפסיד את פרוטתו האחרונה ובא בחצות הלילה להעיר את אשתו שתתן לו כסף נוסף כדי שיוכל להמשיך ולשחק בקלפים....."

1 ע"ר 1936, תוס' 1 מט' 652, עמ' 263.

אני סבור כי הגיע הזמן שהמחוקק הישראלי יתן דעתו על בעיה זאת. יש לאסור לחלוטין כל משחק קלפים – האזארדי או בלתי האזארדי – על כסף או שווה כסף. אלא אם כן מוכיחים כי היה זה משחק חד-פעמי במקום פרטי בין ידידים ועל סכומים המתקבלים על הדעת.

בהתאם לחוק כפי שהוא עומד כיום קיים אמנם מצד אחד איסור על משחקים האזארדיים אך מצד שני אין אפשרות ממשית להשתמש בסעיף זה בגלל קשיים של ראיות ופרוצדורות.

לאור נסיוני במשפטים פליליים אני יכול לומר כי יש חשיבות סוציאלית מרובה ורחופה לחיקוק של החוק בכיוון שציינתי ויפה שעה אחת קודם.

החוק המוצע אוסר קודם כל את המשחק, ועקב כך – על החוקת הצרים למטרה זו; וכן הוא קובע, שחצרים שנערך בהם משחק אסור פעמיים תוך ששה חדשים עליהם שהם מוחזקים למטרת עריכת משחקים אסורים ויש להוכיח היפוכו של דבר. הוא מוציא מתחולת החוק משחקים שאינם, אלא לשם בידוד כחוג פרטי.

ב. סעיף 191 לפקודת החוק הפלילי, 1936, אוסר על הגרלות וקובע עונש על הפותח או מנהל מקום המשמש לעריכת הגרלה ועל המבצע פעולות מסוימות הקשורות בעריכתה. לעומת זאת, אין איסור על הימורים וארגונם. הימורים, ובמיוחד על תוצאות של תחרויות ספורט, נפוצו בזמן האחרון בהיקף רב ובצורה מאורגנת וכבר נחגלו מקרים של הונאת הציבור. הטעמים לאיסור הגרלות כחם יפה גם לגבי הימורים.

החוק המוצע בא להשוות את שני המעשים מבחינת הדין.

סעיף 7 נותן אפשרות לעריכת הגרלות והימורים בעלי אופי ציבורי על פי היתר מאת שר האוצר. רשות כזאת ניתנת כיום להגרלות כגון לטובת מגן דוד אדום, הועד למען החייל, מפעל הפיס וכו'.

החוק הקיים מאפשר העמדה לדין של עבריין בשל עבירת הגרלה רק על-ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו. החוק המוצע אינו כולל הוראה דומה.

ג. להלן נוסח הסעיפים 190 ו-191 לפקודת החוק הפלילי, 1936:

190. (1) כל אדם שהנו הבעל או המחזיק או המשתמש בכל בית או חדר או מקום והוא פותחם, מנהלם או משתמש בהם לשם משחק בלתי חוקי בקוביה, וכל אדם שהנו הבעל או המחזיק בכל בית או חדר או מקום, והוא מרשה בידועין ובזיון שכל אדם אחר יפתח אותו, ינחלו או ישתמש בו למטרה האמורה לעיל, וכל אדם שבירדו מסורים הפיקוח או התנהלה על בית, חדר או מקום שפתחו, מנהלים אותו או משתמשים בו למטרה האמורה או העוזר באיזה אופן שהוא להתנהלת העסק של אותו בית או אותו חדר או אותו המקום למטרה האמורה, הרי יחא דינו של אותו אדם כדין מנהל בית פומבי למשחק בקוביה.

בית משחק בקוביה

(2) בסעיף זה "משחק בלתי חוקי בקוביה" כולל כל משחק בקלפים שאיננו משחק הדורש הבנה שכלית וכל משחק שאפשרויות הזכיה וההפסד שבו אינן נגזרות במידה שווה לכל המשחקים, לרבות שומר הקופה או אדם אחר או בני אדם אחרים המנהלים את המשחק או שנגדם משחקים או מתערבים המשחקים האחרים.

(3) כל המחזיק בית פומבי למשחק בקוביה, יאשם בעוון.

(4) כל אדם, מתוך אלה הנזכרים בסעיף קטן (1) בסעיף זה, שנמצא בבית פומבי למשחק בקוביה, יחשב, מלבד אם הוכח ההיפך, שהיה שם לצורך משחק בלתי חוקי בקוביה ויאשם בעוון, ויהיה צפוי לקנס של המש לירות על העבירה הראשונה ולקנס של עשר לירות או למאסר שלוש חודשים או לשני העונשים גם יחד, על כל עבירה שלאחריה.

(5) כל מכשיר, מכונה או דבר המשמשים או לכאורה משמשים או מכוונים לשמש לשם משחק בלתי חוקי והם נמצאו בכל בית, חדר או מקום המוחזק או שטוענים עליו כי הוא מוחזק או משמש לשם משחק בלתי חוקי, יכול שוטרי להפרס אותם ולאחר שפיטת אדם בקשר עם החזקתו או שימוש של הבית או החדר או המקום בניגוד להוראות פקודה זו, יכול בית-המשפט ליתן צו בענין הזרמתם או השמדתם או החזרתם של המכשיר, המכונה או הדבר, ככל אשר ייטב בעיני בית-המשפט.

191. (1) כל הפורח או מנהל מקום המשמש לסידור הגרלות מאיזה מין שהוא, או המשתמש במקום הזה, יאשם בעוון.

(2) כל אדם המדפיס או מפרסם או גורם להדפסתה או לפרסומה של כל מודעה או הודעה אחרת על כל הגרלה או בקשר איתה או בדבר מכירת כל כרטיס, אפשרות של זכייה, או בדבר חלק מכרטיס או אפשרות של זכייה בגורל באיזו הגרלה כזאת, יאשם בעוון ויהיה צפוי לקנס של חמישים לירות.

(3) בסעיף זה המונח "הגרלה" כולל כל תכנית או מכשיר למכירת כרטיס, נתינתם, העברתם או חלוקתם התלויות בזכייה בגורל או הנקבעות על ידו, בין על-ידי זריקה או הטלה של קוביות או על-ידי העלאת כרטיסים, פתקאות, גרלות, מספרים או ספרות, או על-ידי בעל חי מאולף או בכל אופן אחר שהוא.

(4) לא יובא אדם במשפט פלילי על פי סעיף זה אלא על-ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

(5) הוראות סעיף זה לא תחולנה על כל הגרלה שלשם סידורה במקבלה תחילה רשות מאת שר האוצר.